

Πρὸς τὸν Ἐντευξομένους.

Η μεγάλη Τπόληψις, Προσοχὴ, καὶ Περιποίησις εἰς τὴν Παιητικὴν, τόπουν ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἡμῶν Προγόνους, ὅπου καὶ ἀπὸ τοὺς ἥδη ἐπὶ Σοφίᾳ ἀκμάζοντας νέους Εὐρωπαίους, δεικνύει πόσου εἰναι ἐπωφελῆς ἡ αὐτῆς Χρῆσις, καὶ Γύμνασις, καὶ πόσου βοηθεῖ εἰς τὴν καλὴν πρὸς τὰς Μαθήσεις τῶν Νέων Ἐπίδοσιν, καὶ Προχώρησιν, καὶ εἰς τὴν εὐχερῆ, καὶ ταχεῖαν Λύξησιν τῶν Ἰδεῶν τοῦ Γένους. Διότι αὐτὴ κατὰ Ἀλήθειαν εἶναι καθολικῆς Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν· ἐπειδὴ πρώτη εἰσάγει τὸν "Ἄνθρωπον εἰς τὸν Βίον, καὶ διὰ τῆς Ἡδονῆς τῶν Μύθων ἐντυπώνει κατ' ὄλιγον εἰς τὴν ἀπλήν του Φαντασίαν Ἰδέας τῶν ὅντων, καὶ γινομένων· καὶ παίζουσα κατὰ τὴν νηπιῶδην Ἀρίστειάν του, τὸν διδάσκει πᾶν Ἡθος, καὶ Πάθος, καὶ πᾶσαν Ηράξιν, καὶ Τέχνην καὶ Μάθησιν· καὶ μὲ τὰς Φαντασικὰς Πλασιουργίας της τὸν ἔξασκει κατὰ Βαθμὸν πρὸς τὴν Διανόησιν τῶν Τριηλοτέρων, καὶ Τελειοτέρων, καὶ τὴν Διεύκρισιν τοῦ Ἀληθοῦς· καὶ τοιουτῷρόπτης τὸν ἀπαρτίζει καὶ τὸν ἀπικαθίσχειν καὶ τὴν Φιλοσοφίαν μετά τίνος Ἐλευθεροτητος, καὶ Εὐχερείας. Διὰ τούτο καὶ οἱ Παλαιοὶ τὴν ἵπελάμβανον ὡς Φιλοσοφίαν τυνα πρώτην, καὶ τοὺς Νέους δι αὐτῆς ἐπαίδευσον ποιῶστον, καὶ προγυμνάζοντες αὐτοὺς εἰς τῶν Παιητῶν τὰ Συνθέματα, τοὺς ἀπεκαθίσιων ἐκανούς πρὸς τὴν Ὑποδηματήν τῶν Τελειοτέρων· καὶ τοὺς Παιητὰς, ὡς Συφρωνιστέσσας ποιεῖται τῆς Νεότητος· ἐπειδὴ τόσου διὰ τὰς πινακίδας Ἰδέας, τὰς ὁποίας ἐλάμβανον ἐκ τῶν Παιημάτων των, ὅπου καὶ



17951